

se, såkaldt »corporate governance«. Kommissionen har endvidere tilkendegivet, at medlemslandene skal stille krav om, at regnskaber omfattet af IAS-forordningen tillige skal indeholde visse oplysninger, som kræves efter 4. og 7. direktiv.

2.1.2. Indhold

Den centrale bestemmelse vedrørende tilpasning af årsregnskabsloven til samt udnyttelse af valgmulighederne i IAS-forordningen findes i forslaget § 1, nr. 46, i den foreslåede nye affattelse af årsregnskabslovens § 137, idet de gældende bestemmelser i § 136 og § 137 er sammenskrevet med konsekvensændringer i en ny affattelse af § 136 i forslaget § 1, nr. 45.

I § 137, stk. 1, foreslås det, at valgmulighederne i IAS-forordningens artikel 5 udnyttes således, at børsnoterede virksomheder – foruden at skulle aflægge koncernregnskab efter de internationale regnskabsstandarder, IAS/IFRS, i henhold til IAS-forordningens artikel 4 - tillige får pligt til at anvende disse standarder ved aflæggelse af deres årsregnskab, uanset om de aflægger koncernregnskab eller ej. Baggrunden for dette er bl.a. ønsket om at fremme overskueligheden for regnskabsbrugere - dels ved kravet om, at årsregnskaber skal udarbejdes efter samme regelsæt som koncernregnskaber, dels ved at børsnoterede virksomheder, som ikke udarbejder koncernregnskab, ligestilles med de børsnoterede virksomheder, der udarbejder koncernregnskab.

Herudover foreslås det i § 137, stk. 2, at andre virksomheder frit skal kunne vælge, om de vil aflægge årsrapport - det vil sige årsregnskab og eventuelt koncernregnskab - efter årsregnskabslovens regler eller efter IAS/IFRS. Efter lovforslaget bliver disse virksomheder ikke pålagt at anvende standarderne, fordi der typisk ikke er det samme behov for beskyttelse af investorer i disse virksomheder som i børsnoterede virksomheder. Standarderne er et stort og kompliceret regelværk, som udgør ca. 1.500 sider. Det må derfor forventes, at det fortrinsvis er virksomheder, der opererer internationalt, som frivilligt vil følge IAS/IFRS.

Af hensyn til overskueligheden for regnskabsbrugere – og i overensstemmelse med dansk tradition - foreslås det, at der skal være sammenhæng mellem det valg, virksomheden foretager for koncernregnskabet og for årsregnskabet. Hvis en virksomhed vælger at følge IAS/IFRS, skal den således anvende disse standarder i hele årsrapporten, det vil sige både i årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab. Dette følger af forslaget § 137, stk. 3.

Desuden fremgår det af § 137, stk. 3, at alle virksomheder, som følger disse standarder, skal følge

samtlige godkendte standarder. Endvidere anføres det i bestemmelsen, at hvor bestemmelser i årsregnskabsloven regulerer samme forhold som standarderne, træder standarderne i stedet for lovens bestemmelser for de virksomheder, som anvender standarderne.

Det følger forudsætningsvis af IAS-forordningen, at medlemsstaterne ikke kan fravige kravet om, at virksomheder, som følger IAS/IFRS, skal følge samtlige de af Kommissionen godkendte standarder, ligesom medlemsstaterne heller ikke kan fravige kravet om, at nationale bestemmelser skal vige for bestemmelser i standarderne.

I § 137, stk. 4, foreslås det, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af IAS-forordningen. Hjemlen tænkes udnyttet således, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved bekendtgørelse fastsætter, hvilke krav i årsregnskabsloven, der fortsat skal være gældende for de virksomheder, der anvender disse standarder, idet IAS-forordningen ikke er til hinder for, at medlemslandene opretholder eller fastsætter nationale krav på områder, der ikke er reguleret af standarderne. Standarderne dækker altid indregning og måling samt langt de fleste oplysningskrav. Derimod dækker standarderne ikke krav til ledelsesberetningen, revision, godkendelse og indsendelse af regnskaber m.v. til offentliggørelse. Årsregnskabslovens regler vil derfor fortsat finde anvendelse på disse områder.

2.2. Regelforenklning, administrative lettelser og præciseringer m.v.

2.2.1. Baggrund

Reglerne i årsregnskabsloven for udarbejdelse af årsrapporter er baseret på den såkaldte byggeklodsmode, hvorefter regelsættet, som virksomhederne er forpligtet til at følge, primært afhænger af virksomhedens størrelse. Modellen, der er en pyramidisk model, består af et fundament af helt generelle regler, som alle virksomheder skal opfylde. Derefter følger byggeklodserne – regnskabsklasserne - som fra neden kaldes A, B, C og D.

Reglerne i regnskabsklasse A gælder for virksomheder – f.eks. en enkeltmandsvirksomhed - som ikke er forpligtet til at aflægge årsrapport, men som frivilligt aflægger en sådan til ekstern brug. Reglerne i regnskabsklasse B, C og D gælder for aktieselskaber m.v., som efter § 3, stk. 1, er forpligtet til at aflægge årsrapport efter loven. Små virksomheder skal i det mindste følge kravene i regnskabsklasse B, mens mellemstore og store virksomheder i det mindste skal følge de mere detaljerede krav i regnskabsklasse C. Stør-